

Žaloba podaná dne 19. září 2003 Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-322/03)

(2005/C 6/73)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. září 2003 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H., Salzburg (Rakousko), zastoupenou H. G. Zeinerem, advokátem. Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla HEROLD Business Data GmbH & Co. KG (dříve – Harold Business Data AG), Mödling, Rakousko.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

změnil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. června 2003 ve spojených věcech R 580/2001 a R 592/2001 v tom smyslu, že žaloba na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství WEISSE SEITEN s číslem přihlášky 371.096 bude zamítnuta v celém rozsahu; případně

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. června 2003 ve spojených věcech R 580/2001 a R 592/2001 a uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) vydat po případném doplnění řízení nové rozhodnutí, a zamítl žalobu na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství WEISSE SEITEN s číslem přihlášky 371.096 v celém rozsahu;

— uložil straně žalované náhradu nákladů řízení strany žalující.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, ohledně které byla podána žaloba na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „WEISSE SEITEN“ pro výrobky a služby ve třídách 9, 16, 41 a 42 – ochranná známka Společenství č. 371.096

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Navrhovatelka prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Částečné prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství ohledně jmenných telefonních seznamů v tištěné formě nebo na elektronických nosičích dat (třídy 9 a 16), jakož i ohledně vydání takových jmenných telefonních seznamů nakladateli. (třída 41)

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí námítky

Žalobní důvody:

- zapsaná ochranná známka má rozlišovací způsobilost podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94.
- přihlašované označení není popisné pro žádný z výrobků a služeb obsažených v seznamu výrobků a služeb v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c).
- registrovaná ochranná známka není obvyklým označením věci podle čl. 7 odst. 1 písm. d).

Žaloba podaná dne 23. září 2004 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-382/04)

(2005/C 6/74)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, se sídlem v Landgraaf (Holandsko), zastoupenou Hendrikem Cornelisem De Bie jako zmocněncem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— prohlásil rozhodnutí Komise ze dne 17. června 2004 (REM 19/2002) v té části za neplatné, ve které určuje, že promítnutí, o které bylo požádáno, není odůvodněné.

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dovází mezi jiným rýžový papír, který byl deklarován řadu let pod stejným kódem KN. Podle nařízení Komise č. 1196/97 ze dne 27. června 1997⁽¹⁾ muselo být ale toto zboží deklarováno pod jiným kódem KN. Žalobkyně uplatňuje, že toto se v jejím případě nestalo. V jejím případě se ovšem jedná o zvláštní situaci, neboť nizozemská celní správa při svých kontrolách učinila vícero chyb. Žalobkyně poukazuje na to, že nizozemská celní správa nesprávně zařazení rýžového papíru při různých kontrolách v rozmezí 8 měsíců nezpozorovala. Mimoto uvádí, že není možné jí vytýkat podvodné jednání ani hrubou nedbalost.

Žalobkyně k odůvodnění své žaloby uplatňuje porušení článku 239 nařízení Komise č. 2913/92⁽²⁾, nesprávné posouzení skutkového stavu věci Komisí a nedostatek v odůvodnění. Žalobkyně také vytýká porušení zásady řádného úředního postupu a zásady rovnosti, neboť Komise v dřívějších rozhodnutích zastávala jiný názor. Závěrem uplatňuje žalobkyně porušení zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1196/97 ze dne 27. června 1997 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 170, 28.6.1997, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. září 2004 EnBW Energie Baden-Württemberg AG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství EnBW Energie Baden-Württemberg AG, se sídlem Karlsruhe (Německo), zastoupenou C.-D. Ehlermannem, M. Seyfarthem, A. Gutermuthem a M. Wissmannem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil podle článku 231 Smlouvy o ES rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2004 o národním plánu přidělování

povolenek pro emise skleníkových plynů, který Německo oznámilo podle směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobkyně je německým energetickým podnikem. Pokud elektrárny provozované žalobkyní vypouštějí skleníkové plyny, podléhá žalobkyně od 1. ledna 2005 systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, který byl zaveden směrnicí 2003/87/ES.

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise, které s výjimkou některých skutečností, jež nejsou pro tento případ relevantní, potvrdilo národní plán přidělování povolenek pro emise skleníkových plynů oznámený Německem. Žalobkyně především vytýká pravidlo o převodu obsažené v plánu, podle nějž bude provozovateli jaderné elektrárny, který ukončí provoz starého zařízení a nahradí je zařízením novým, po dobu čtyř let připisováno množství povolenek, které by dostal pro zařízení, jehož provoz byl ukončen. Podle názoru žalobkyně tak dochází k nadměrnému vybavení povolenkami, které naplňuje skutkovou podstatu státní podpory podle čl. 87 odst. 1 ES a které nemůže být odůvodněno. Odchylné posouzení žalovanou v napadeném rozhodnutí trpí zjevně nesprávným odůvodněním a není z něj zřejmé dostatečné zjištění skutkového stavu. Napadené rozhodnutí tudíž porušuje čl. 87 odst. 3 a čl. 88 odst. 2 ES.

Žalovaná dále nezahájila formální řízení o státní podpoře, čímž porušila čl. 88 odst. 2 ES, ačkoli musela mít značné pochyby o slučitelnosti tohoto pravidla se Smlouvou o ES.

Napadené rozhodnutí mimoto porušuje čl. 9 odst. 3 a kritérium 5 přílohy III směrnice 2003/87/ES, neboť nadměrné vybavení povolenkami na emise představuje neodůvodněné zvýhodnění soutěžitelů žalobkyně, které je posíleno tím, že podniky, které stejně jako žalobkyně musejí v blízké budoucnosti ze zákona ukončit provoz jaderných elektráren, jsou neodůvodněně znevýhodněny.

Napadené rozhodnutí konečně vzhledem k četným závažným chybám v odůvodnění porušuje článek 253.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.